

[Erhard Jakobsen]

spiller en ekstra rolle, som jeg tror både hr. Kent Kirk og andre henviste til, nu hvor vi står over for at skulle overtage formandskabet i EF.

Jeg synes, dette er en meget, meget glædelig dag. Når man bare tænker et år tilbage, forstår man egentlig slet ikke, at det har kunnet lade sig gøre. Det siger jeg ikke som en triumf over for de socialdemokrater, der talte imod vedtagelsen af pakken, eller over for de radikale, der gjorde det. Nej, jeg tager det som en komplement til hr. Ivar Nørgaard og til hr. Niels Helveg Petersen for den realitets-sans, man lægger for dagen ved at sige: vi står altså her, hvor vi står; det er verden, det er Europa, det er sådan; lad os nu se, om vi i fællesskab kan få det bedst mulige ud af det.

Jeg tvivler ikke om, at den måde, udenrigsministeren har lagt det op på, har gjort, at det har været muligt at nå frem til den enighed, som jeg lægger meget, meget stor vægt på.

Når der har været nogen diskussion om dagsordenen, er det vel nok, fordi det ikke er en fortolkning, men et spørgsmål, om ikke vi i Danmark lægger alt for meget i de udtryk. Hvis man mener, det er nødvendigt at sige »sikre, at Danmark fortsat kan føre en selvstændig fordelings- og skattepolitik«, så har jeg ikke vidst, at der var nogen i EF, der nogen sinde ville drømme om at tage noget fra os. Den diskussion har jeg ikke hørt i EF. At man i EF klager over vores høje skat på biler, at man klager over nogle af restriktionerne ved grænsen, er én sag. Det har ikke noget med skatte- og fordelingspolitik at gøre. Hvis man prøver at tænke her, må man vel sige, at det, EF forlanger, er, at vi i højere grad går over til direkte skatter i stedet for indirekte. Det er jo at følge visse menneskers ønsker om en fordelingspolitik, som er modsat dem, vi andre har. Men det er slet ikke inde i realitetsforhandlinger i EF.

Om harmonisering? Jamen kæreste venner, harmonisering betyder da ikke bare, at Danmark skal sætte afgifter ned. Det kan lige så godt betyde, at andre skal sætte dem op, bl.a. Spanien, Portugal og Grækenland, der ligger på 6 eller 7 pct. eller noget i den retning. Harmonisering er da ikke nedsættelse af danske afgifter imod vores ønske. Det er da lige så meget en opfordring til de andre om at se at komme opad.

Jeg tror, man har misforstået disse ting, men jeg kan helt skrive under på, at vi siger, at en harmonisering, sådan som nogle her har forstået det, vil vi absolut ikke være med til; det skal jeg senere komme tilbage til.

Jeg mener, at diskussionen om vore satser, som vi ikke kommer uden om, skal knyttes sammen med en anden ting i pakken, som er meget, meget vigtigere, nemlig den fælles valutapolitik. Jeg har til min glæde set, at både statsministeren og nu senere økonomiministeren har rejst det spørgsmål, om det er rigtigt, at økonomisk og valutamæssigt stærke lande i Europa skal blive ved med at føre den politik, de fører, hvorved de holder beskæftigelsen og produktionsniveauet nede i Europa, og hvorved de nedsætter den efterspørgsel, som skulle have været med til at skabe balance bl.a. på Danmarks valutaregnskab. Jeg mener, at Danmark meget stærkt skal føre det frem, og det er ikke at misbruge vort formandskab, om vi til sin tid gør det til en meget central ting. Men dér er det sandelig netop vigtigt, at man ved, at man her har fuld støtte i det danske Folketing, og det tvivler jeg ikke om at man har.

Jeg vil sige, at jeg allerede hos mange har mødt store forventninger til det danske formandskab, og det er ikke, fordi man tror, at udenrigsministeren eller statsministeren vil møde op og holde den store tale, som belgierne og alle de andre har holdt, for det er ingenting værd. Det er hver gang en hel masse ord, som ikke bliver til noget. Men netop en realistisk tale i den ånd, som dette i dag er holdt i, tror jeg vil passe mange dernelde. Jeg ved, at både De Europæiske Demokrater, altså den konservative gruppe, og min gruppe, Europæisk Folkeparti, og så altså Kristdemokraterne ønsker ikke bare at holde deres gruppemøder her i København, men også at sende en lang række af deres ledende folk til konferencer med vore ministre osv. Man lægger stor vægt på det, og jeg er sikker på, at Danmark her vil kunne gøre en god indsats i det kommende halve år.

Så for øvrigt en lille ting, som jeg måske må benytte denne lejlighed til at bringe videre, for jeg har ikke de rigtige forbindelser, men jeg har fra flere sider fået antydning, hvilken betydelig rolle det ville spille, om Hendes Majestæt Dronningen kunne aflægge et besøg. Det har andre statsoverhoveder gjort. Skal jeg nævne Reagan i den forbindelse?